

РИЗИКИ ЖУРНАЛІСТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність теми: особиста безпека творчих працівників ЗМІ під час збирання інформації є не лише професійною проблемою журналістів, а й проблемою суспільною, що перешкоджає здійсненню права громадян на отримання інформації через мас-медіа.

Мета роботи: запобігання ризиків журналістської діяльності.

Завдання дослідження: виокремити та диференціювати ризики журналістів під час професійної діяльності для попередження, запобігання ризиків журналістської діяльності.

Предмет дослідження: ризики журналістської діяльності за джерелами небезпеки.

Об'єктом дослідження є дані Міжнародного інституту преси (МІП), а саме лічильник журналістських смертей Death Watch, а також інформація Інституту масової інформації, що є на його сайті. За повідомленням відділу зв'язків з громадськістю Генеральної прокуратури України в Україні порушено 40 кримінальних справ щодо злочинності проти журналістів, 8 кваліфіковано як перешкоджання професійній діяльності журналістів.

В процесі дослідження ми розглянули велику кількість ризиків, що ускладнюють або унеможливають виконання основного обов'язку журналіста – інформувати суспільство про важливі події. Для осмислення ризиків ми поділили їх за основними джерелами небезпеки в діяльності журналістів, а саме:

1. Зона природного лиха під час повені, зсуву ґрунту, селєвих потоків, урагану, смерчу, буревію, епідемії, шторму.

2. Зона техногенного лиха на місці різних аварій, катастроф, вибухів, пожеж.

3. Зона лиха під час масових безпорядків, зіткнень, заворушень, паніки.

4. Ризики журналістського розслідування.

5. Конфлікт журналіста з працівниками охорони, співробітниками правоохоронних служб під час виконання ними службових обов'язків.

6. Небезпека замаху, пограбування, фізичного нападу під час роботи журналіста.

За роки незалежності за нез'ясованих обставин в Україні загинуло 64 журналісти[6].

27 вересня 2012 р. «Рада ООН із прав людини ухвалила резолюцію про захист прав журналістів, де йдеться про необхідність гарантувати безпечні умови для роботи журналістів, а урядам країн світу провести ретельні незалежні розслідування вбивств та насильства, скоєних щодо представників ЗМІ»[5]. Європейська конвенція про компенсацію збиткам жертвам насильницьких злочинів є необхідною умовою захисту журналістів. Названі міжнародні документи можуть стати основою для доповнень щодо захисту журналістів українського законодавства.

Висновок. Виокремлені основні ризики щодо діяльності працівників ЗМІ й останні документи міжнародних організацій ООН, МІП щодо захисту журналістів можуть стати основою національних кодексів для правового захисту журналістів.

Список використаної літератури

1. Ворошилов В. В. Журналістика – Підручник. 3-тє видання - 2001.
2. Корконосенко С. Г. Основи теорії журналістики. СПб. – 1995.
3. Приступенко Т. О. Свобода преси в Україні / Т.О. Приступенко// Журналіст України. - 1994.
4. Рада Європи. Комітет міністрів, Рекомендація № R (96) 4 «Про захист журналістів за умов конфліктів і тиску» (ухвалена Комітетом міністрів 3 травня 1996 року на 98-й сесії).
5. Телекритика //http://www.telekritika.ua/news/2012-09-29/75498
6. http://tvi.ua/za_nez%60yasovanih_obstavin_v_ukraini_zaginulo_64_zhurnalista

УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЖУРНАЛІСТИКА ТА ЇЇ ПРОБЛЕМИ

Актуальність. Тема музичної журналістики як аналітики та критичного дослідження, провідника у світ музики, а не світської музичної хроніки та огляду музичних новинок, є особливо злободенною, зважаючи на стрімкі зміни та прогресуючу кризу в сфері музичної журналістики та відсутність актуальних наукових досліджень з цього напрямку в Україні.